

Kamer voor Gerechtsdeurwaarders te Amsterdam

Beschikking van 9 september 2003 zoals bedoeld in artikel 43 van de
Gerechtsdeurwaarderswet inzake het verzet in de zaak met nummer 328.2002 ingesteld door:

[],
wonende te [],
klager,
gemachtigde [],

tegen:

[],
gerechtsdeurwaarder te [],
beklaagde.

1. Verloop van de procedure

Bij beschikking van 5 november 2002 heeft de voorzitter van de kamer voor gerechtsdeurwaarders een beslissing ex artikel 39 lid 1 van de Gerechtsdeurwaarderswet gegeven op een door klager tegen de gerechtsdeurwaarder ingediende klacht.

Bij aangetekende brief van 18 november 2002 is klager een afschrift van de beslissing van de voorzitter toegezonden.

Bij brief van 29 november 2002 is klager tegen de beslissing van de voorzitter in verzet gekomen.

Het verzet is vervolgens behandeld ter openbare terechtzitting van 24 juni 2003, alwaar klager, zijn gemachtigde en de gerechtsdeurwaarder zijn verschenen.

Van de behandeling is afzonderlijk proces-verbaal opgemaakt.

De uitspraak is bepaald op 9 september 2003.

2. Het verzet en de gronden daarvan

Klager heeft in verzet een groot aantal gronden aangevoerd die hierna – deels samengevat – zullen worden vermeld.

- a) De wijze waarop de gerechtsdeurwaarder kantoor houdt en zich presenteert voldoet niet aan de eisen die de wet en de regelgeving daaraan stellen. De gerechtsdeurwaarder beweert dat hij zowel juridisch als financieel niet bij [] (het bedrijf) betrokken is. Het adres en telefoonnummers van het bedrijf en de gerechtsdeurwaarder zijn echter dezelfde. Aan de gerechtsdeurwaarder gerichte brieven worden beantwoord door een medewerker van het bedrijf [] (de handelsnaam van []), een klacht over deze medewerker wordt beantwoord door de gerechtsdeurwaarder, terwijl de medewerker op briefpapier van de

gerechtsdeurwaarder de Kamer om uitstel voor de behandeling verzoekt. Een verzoek om inlichtingen te verstrekken conform het bepaalde in artikel 475g Rv wordt gedaan door [] terwijl slechts een gerechtsdeurwaarder daartoe bevoegd is. De lay-out van het briefpapier van de gerechtsdeurwaarder is nagenoeg identiek aan het briefpapier van het bedrijf. Deze feiten alsook het feit dat de naam van het bedrijf en de naam van de gerechtsdeurwaarder sterk op elkaar lijken, wekken de suggestie dat het hier gaat om één en hetzelfde bedrijf.

- b) Klager stelt dat een gerechtsdeurwaarder verantwoordelijk is voor de executie van een vonnis en alle daaruit voortvloeiende handelingen en administratie. Hij mag dit niet overlaten aan een willekeurige derde.
- c) De gerechtsdeurwaarder zegt in opdracht te werken van []. Deze opdrachtgever staat evenwel nergens in de stukken vermeld en is ook geen partij in dit geschil. Evenmin blijkt dat de gerechtsdeurwaarder is ingeschakeld door de fa [] zodat klager zich afvraagt of de door de gerechtsdeurwaarder gepleegde rechtshandelingen wel geldig zijn. Het vonnis wekt bovendien twijfel op een aantal punten. In dit vonnis dat op 9 januari 2002 aan de eisende partij is verstrekt staat vermeld dat het vonnis op 16 januari 2002 is uitgesproken. Klager is op 9 januari 2002 bij de rolzitting aanwezig geweest. De kantonrechter deelde mede geen vonnis te kunnen wijzen aangezien de stukken van de zaak in Arnhem lagen. Op 16 januari 2002 heeft de kantonrechter geen zitting gehouden te Wageningen. Hieruit volgt dat er geen rechtsgeldig vonnis tot stand is gekomen nu het vonnis niet in het openbaar is uitgesproken. Verder is klager veroordeeld tot het betalen van het salaris van de gemachtigde van de eisende partij terwijl geen gemachtigde voor de eisende partij is opgetreden. Op dit punt is klager dan ook ten onrechte veroordeeld. De gerechtsdeurwaarder heeft ten onrechte niet gecontroleerd of dit voldeed aan alle door de wet- en regelgeving gestelde eisen. Als hij dat had gedaan, had hij kunnen weten dat het vonnis niet executabel was en had hij het vonnis kunnen laten wijzigen alvorens tot betekening over te gaan. Daarnaast is de gerechtsdeurwaarder ten onrechte doorgedaan met de tenuitvoerlegging ondanks het feit dat hem was medegedeeld dat het rechtsmiddel van verzet tegen het vonnis was aangewend, een verzoek tot wraking van de kantonrechter was gedaan en het vonnis niet uitvoerbaar bij voorraad was.
- d) Tenslotte maakt klager bezwaar tegen het feit dat de gerechtsdeurwaarder ondanks verzoek daartoe over de in rekening gebrachte kosten geen informatie verschaft en kosten in rekening brengt ter zake van ambtshandelingen waarvan onduidelijk is welke zin deze hebben. Klager verwijst daartoe onder meer naar het exploit van 27 februari 2002.

3. De beoordeling van het verzet

3.1. Klager heeft het verzet tegen voormelde beslissing van de voorzitter ingesteld binnen veertien dagen na de dag van verzending van een afschrift van voormelde beslissing van de voorzitter, zodat hij in zijn verzet kan worden ontvangen.

3.2 De Kamer is van oordeel dat de door klager aangevoerde gronden deels afwijken van hetgeen hij in zijn inleidende klacht heeft gesteld en deels een nadere toelichting bevatten op de aanvankelijk geformuleerde klacht. Daardoor moet de door de voorzitter gegeven beslissing in een ander licht worden gezien en is er reden om de beslissing van de voorzitter van 5 november 2002 te vernietigen.

4. De beoordeling van de klachten

4.1 Bij de beoordeling van de klacht geldt als uitgangspunt dat de Kamer tegen gerechtsdeurwaarders ingediende klachten toetst aan de tuchtrechtelijke norm als vermeld in artikel 34 lid 1 van de Gerechtsdeurwaarderswet. Aan een beoordeling van de klacht voor zover deze is gericht tegen de inhoud van tegen de klager gewezen vonnissen en beantwoording van de vraag of het vonnis in het openbaar is uitgesproken en anderszins aan de voorschriften voldoet, komt de Kamer derhalve in beginsel niet toe. Er is geen reden om daarover in dit geval anders te denken.

Het betrof hier een in voor grosse uitgegeven vonnis van de kantonrechter (rechtbank, sector kanton). Het is niet aan de gerechtsdeurwaarder –die een ministerieplicht heeft ten opzichte van zijn opdrachtgever- om in discussie te treden met klager of deze nu wel of niet terecht in de kosten van de gemachtigde was veroordeeld en of het vonnis al dan niet in het openbaar was uitgesproken. Wie de opdrachtgever van de gerechtsdeurwaarder was, doet niet ter zake. Overhandiging van het vonnis machtigt de gerechtsdeurwaarder tot het doen van de executie. Door het houden van dit stuk kan de gerechtsdeurwaarder zich tegenover derden legitimeren. De rechtmatigheid van het vonnis staat vast totdat in een procedure uit een beslissing van een andere (hogere) rechter anders blijkt. Voor zover klager het met de tenuitvoerlegging en de grond waarop dit geschiedde niet eens was, had het op de weg van klager gelegen zijn bezwaren op de bij de wet voorgeschreven wijze door middel van een executiegeschil aan de bevoegde executierechter voor te leggen. Klagers standpunt dat het vonnis niet uitvoerbaar bij voorraad is verklaard betekent niet dat een dergelijk vonnis niet ten uitvoer kan worden gelegd voordat dit vonnis onherroepelijk is. Rechterlijke uitspraken werken in beginsel van rechtswege. Voor een rechtsgeldige executie ingevolge het bepaalde in artikel 430 lid 3 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is wél voorafgaande betekening van de titel vereist. De betekening heeft tot doel te verzekeren dat de veroordeelde kennis krijgt van het vonnis en van de aanstaande executie daarvan. De wet huldigt het stelsel dat rechterlijke uitspraken voor tenuitvoerlegging vatbaar zijn, ook al kan een gewoon rechtsmiddel daartegen worden aangewend; eerst wanneer zulks inderdaad is geschied, wordt –behoudens indien het vonnis uitvoerbaar bij voorraad is verklaard- de werking van het vonnis geschorst. De wet drukt dit uit door de bepaling dat het rechtsmiddel schorsende kracht heeft. Gelet op zijn ministerieplicht heeft de gerechtsdeurwaarder derhalve terecht en op goede gronden nadere bewijsstukken aan klager verzocht teneinde te kunnen beoordelen of de verzochte opschorting van de executie terecht werd ingeroepen. Van enig handelen in strijd met de tuchtrechtelijke norm is op dit onderdeel van de klacht niet gebleken.

4.2. Ten aanzien van de klachten over de wijze waarop de gerechtsdeurwaarder zich jegens in dit geval klager presenteert geldt het volgende. Ingevolge het bepaalde in artikel 12 van de beroeps- en gedragsregels dient een gerechtsdeurwaarder wanneer hij zich presenteert, dit zorgvuldig en in overeenstemming met de eisen van zijn beroep te doen. Blijkens de toelichting op dit artikel dient hij daarbij te zorgen voor een juiste en volledige presentatie. Hij dient in zijn contacten met derden ervoor te zorgen dat mogelijke misverstanden over de hoedanigheid waarin hij in de gegeven situatie optreedt worden voorkomen.

4.3. De gerechtsdeurwaarder heeft medegedeeld dat hij het ambt van gerechtsdeurwaarder alleen uitoefent en slechts ambtshandelingen verricht. Op de vraag wie de administratie van de door hem verrichte ambtshandelingen verzorgt, heeft de gerechtsdeurwaarder ter zitting eerst na aandringen medegedeeld dat zijn administratie wordt verzorgd door [], een incassobureau waarvan zijn echtgenote een van de aandeelhouders is. In het onderhavige geval heeft hij van [] een opdracht tot betekening van een op tegenspraak gewezen vonnis gekregen. Hij heeft de opdracht uitgevoerd waarna hij de stukken aan zijn opdrachtgever heeft teruggezonden. Vervolgens heeft hij opdracht gekregen om tot het leggen van beslag over te gaan. Hierna heeft hij de stukken wederom teruggegeven aan zijn opdrachtgever. Wat het incassobureau in het algemeen vervolgens met het dossier doet ontrekt zich aan zijn waarneming, aldus de gerechtsdeurwaarder.

4.4. Uit de stukken en hetgeen ter terechtzitting op dit onderdeel is besproken, is de Kamer het volgende gebleken. Tot de stukken van het geding behoren een aantal brieven en exploiten. In dat verband wijst de Kamer allereerst op een brief van 15 februari 2002, een brief van het incassobureau [] aan klager, welke brief is ondertekend met deurwaarderskantoor []. Met deze brief wordt onder meer een formulier ex artikel 475g lid 1 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering meegezonden met het verzoek aan klager om dit formulier in te vullen, een bevoegdheid die slechts toekomt aan een gerechtsdeurwaarder. Hetzelfde geldt voor de brief van 22 februari 2002, een brief van het incassobureau [] aan [] Gerechtsdeurwaarder, welke brief wordt ondertekend met Deurwaarderskantoor []. Ook de brieven van 4, 8 en 9 maart 2002, alle afkomstig van het incassobureau [] aan klager, zijn ondertekend met Deurwaarderskantoor []. Al deze brieven alsmede de door de gerechtsdeurwaarder uitgebrachte exploiten vermelden hetzelfde bezoek- en correspondentieadres en telefoonnummer. Hieruit blijkt van verwevenheid tussen de ambtelijke praktijk van de gerechtsdeurwaarder en de praktijk van het incassobureau. De mededeling van de gerechtsdeurwaarder dat hij noch juridisch noch financieel binding met het incassobureau heeft, is dus twijfelachtig en daaraan moet worden voorbij gegaan. De gerechtsdeurwaarder heeft hiermee bewust het risico genomen dat misverstanden kunnen ontstaan in welke hoedanigheid hij zijn werkzaamheden verricht. Door een dergelijke wijze van presenteren ontstaan misverstanden bij het publiek dat in het algemeen al niet nauwkeurig onderscheid kan maken tussen de werkzaamheden van een gerechtsdeurwaarder en een incassobureau maar in dit geval al helemaal niet. Dit is klachtwaardig en de conclusie dient

dan ook te zijn dat de gerechtsdeurwaarder op dit onderdeel heeft gehandeld in strijd met de tuchtrechtelijke norm.

4.5 Bij de beoordeling van de klacht over toepassing van de ambtstarieven geldt als uitgangspunt het Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders. Dit besluit stelt onder meer vaste tarieven vast die de schuldenaar ter zake van ambtshandelingen verschuldigd is. Het besluit is, in tegenstelling tot de tariefsbepalingen in het oude Deurwaardersreglement, duidelijk en niet voor tweërlei uitleg vatbaar. Artikel 4 van dit Besluit voorziet in een regeling voor situaties waarin de ambtshandeling niet zal worden afgerond omdat de schuldenaar alsnog geheel of gedeeltelijke presteert. Deze situatie heeft zich in het onderhavige geval niet voorgedaan. Artikel 8 ziet op situaties waarin de ambtshandeling, nadat een eerdere poging tevergeefs is gebleken, uiteindelijk wel kan worden gerealiseerd. In dat geval werkt de eerdere poging kostenverhogend. De juistheid van de verhoging dient te blijken uit het proces-verbaal van beslaglegging. Ook deze situatie heeft zich in het onderhavige geval niet voorgedaan.

In het onderhavige geval heeft de gerechtsdeurwaarder de poging om te komen tot het beslag als ambtshandeling aangemerkt en dat aan klager in rekening gebracht. Dit heeft de gerechtsdeurwaarder gerelateerd in een proces-verbaal, dat bovendien niet voldoet aan de vereisten van verificatie als bedoeld in artikel 8 lid 2 onder b en c. Aangezien het verrichten van ambtshandelingen tot de kerntaken van een gerechtsdeurwaarder behoort en een vakbekwaam gerechtsdeurwaarder wordt geacht hiervan op de hoogte te zijn, is het opmaken van exploit als voormeld in strijd met de bij of krachtens de Gerechtsdeurwaarderswet gegeven bepalingen. Een aannemelijke verklaring voor dit handelen heeft de gerechtsdeurwaarder niet kunnen geven. Ook op dit onderdeel van de klacht heeft de gerechtsdeurwaarder gehandeld in strijd met de tuchtrechtelijke norm.

5. Op grond van het voorgaande wordt beslist als volgt. De ernst van de situatie, mede gelet op het gebrek aan inzicht aan de zijde van de gerechtsdeurwaarder omtrent het mogelijk bedenkelijke van de verschillende onderdelen van zijn hiervoor besproken optreden, maken dat een maatregel van na te melden orde moet worden opgelegd.

BESLISSING:

De Kamer voor Gerechtsdeurwaarders:

- verklaart het verzet gegrond;
- vernietigt de beslissing van de voorzitter van 5 november 2002;
- en opnieuw beslissend: verklaart de klacht met betrekking tot de wijze waarop de gerechtsdeurwaarder zijn ambt uitoefent en de klacht met betrekking tot de in rekening gebrachte kosten gegrond;

- legt de gerechtsdeurwaarder de maatregel van berisping op met aanzegging dat, indien andermaal door hem een van de in artikel 34, eerste lid, bedoelde handelingen of verzuimen wordt gepleegd, een geldboete, schorsing of ontzetting uit het ambt zal worden overwogen;
- wijst de klachten voor het overige als zijnde ongegrond af.

Aldus gegeven door mr. J.S.W. Holtrop, plaatsvervangend voorzitter, mr. W.A.H. Melissen en J.P.J.J. Timmermans, plaatsvervangend-leden, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 9 september 2003 in tegenwoordigheid van de secretaris, F.C.H. Krieger.

Coll.:

w.g. F.C.H. Krieger

w.g. J.S.W. Holtrop

Tegen deze beslissing kan binnen dertig dagen na dagtekening van verzending van het afschrift van de beslissing hoger beroep worden ingesteld bij het Gerechtshof te Amsterdam, Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam.

Hoger beroep ingesteld.